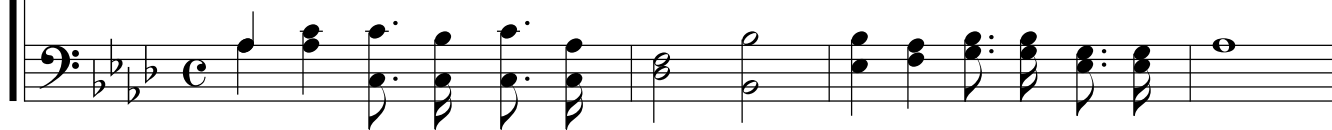

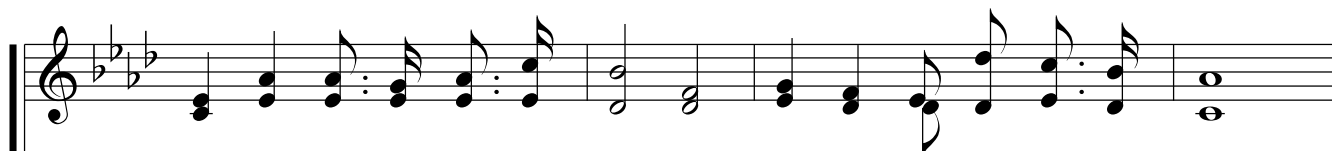
1. Je - zu, z ser - ca Cię mi - łu - ję, wiem, że i Ty kochasz mię.

Twej mi - łość - ci po - trze - bu - ję, a - by wejść w Kró - stwo Twe.

Na oł - ta - rzu Two - im skła - dam z życia me - go kor - ną dań

i Twą Prawdę o - po - wia - dam, gło - sząc Ty - siąc - le - cia rań.

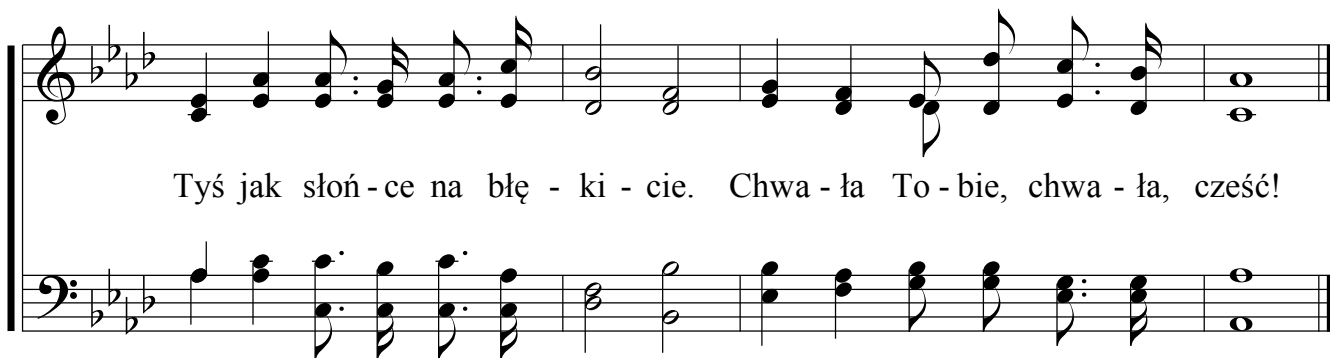

Refren

Zbawco! Ty nam da - jesz ży - cie, w Tobie czystej Prawdy treść.

1. Jezu, z serca Cię miłuję,
 wiem, że i Ty kochasz mię.
 Twej miłości potrzebuję,
 aby wejść w Królestwo Twe.
 Na ołtarzu Twoim składam
 z życia mego korną dań
 i Twą Prawdę opowiadam,
 głosząc Tysiąclecia rań.

Refren:

Zbawco! Ty nam dajesz życie,
 w Tobie czystej Prawdy treść.
 Tyś jak słońce na błękicie.
 Chwała Tobie, chwała, cześć!

2. Za nic mi są skarby świata,
 ziemską sławą marny pył.
 Życie oddać chcę dla brata,
 boś tak kazał sługom swym;
 ale pilnie skarbię sobie
 skarb niebiański w górze tam
 i z nadzieją ufam Tobie,
 że mnie wynagrodzisz sam.

3. Za nic złoto i szkarłaty,
 biorę rozbrat z ziemią tą,
 Chrystusowe noszę szaty,
 co białością czystą lśnią;
 a gdy przyjdzie Oblubieniec,
 aby wziąć Małżonkę swą,
 na skroń wdzieję kwiatów wieniec,
 udzielony ręką Twą.

4. I zasiądę po prawicy,
 tam, gdzie wznosi się tron Twój,
 kiedy swej Oblubienicy
 oddasz chwałę, Panie mój.
 U stóp Twoich tam usiadę,
 gdzie dwanaście gwiazd Twych lśni,
 z aniołami śpiewać będę:
 Chwała, Zbawco, chwała Ci!

druga melodia

1. Je - zu, z ser - ca Cię mi - łu - ję, wiem, że i Ty kochasz mię.

Twej mi - łość - ci po - trze - bu - ję, a - by wejść w Kró - le - stwo Twe.

Na oł - ta - rzu Two - im skła - dam z ży - cia me - go kor - ną dań

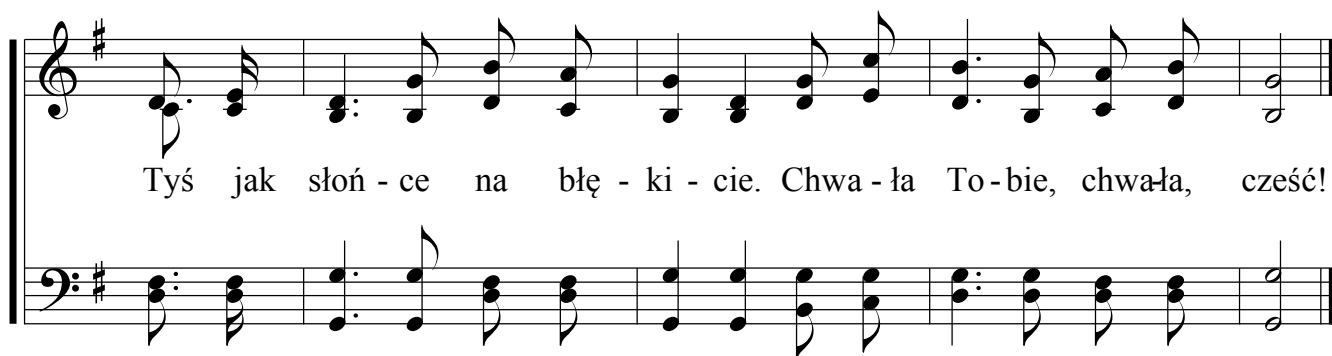

i Twą Praw - dę o - po - wiad - am, gło - sząc Ty - siąc - le - cia rań.

Refren

Zbaw - co! Ty nam da - jesz ży - cie, w Tobie czys - tej Praw - dy treść.

1. Jezu, z serca Cię miłuję,
 wiem, że i Ty kochasz mię.
 Twej miłości potrzebuję,
 aby wejść w Królestwo Twe.
 Na ołtarzu Twoim składam
 z życia mego korną dań
 i Twą Prawdę opowiadam,
 głosząc Tysiąclecia rań.

Refren:

Zbawco! Ty nam dajesz życie,
 w Tobie czystej Prawdy treść.
 Tyś jak słońce na błękicie.
 Chwała Tobie, chwała, cześć!

2. Za nic mi są skarby świata,
 ziemską sławę marny pył.
 Życie oddać chcę dla brata,
 boś tak kazał sługom swym;
 ale pilnie skarbię sobie
 skarb niebiański w górze tam
 i z nadzieją ufam Tobie,
 że mnie wynagrodzisz sam.

3. Za nic złoto i szkarłaty,
 biorę rozbrat z ziemią tą,
 Chrystusowe noszę szaty,
 co białością czystą lśnią;
 a gdy przyjdzie Oblubieniec,
 aby wziąć Małżonkę swą,
 na skroń wdzieję kwiatów wieniec,
 udzielony ręką Twą.

4. I zasiądę po prawicy,
 tam, gdzie wznosi się tron Twój,
 kiedy swej Oblubienicy
 oddasz chwałę, Panie mój.
 U stóp Twoich tam usiadę,
 gdzie dwanaście gwiazd Twych lśni,
 z aniołami śpiewać będę:
 Chwała, Zbawco, chwała Ci!